

Sejm zaaprobował rządowy program realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR w sprawie dalszego zwiększenia udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju kraju

Terenowe fundusze odnowy zabytków ♦ Nowe tytuły honorowe

(P) W ławach Rady Państwa posłowie z Edwardem Gierkiem, Henrykiem Jabłońskim, Edwardem Babiuchem, Władysławem Kruczkim, Zdzisławem Tomalem.

(P) 26 bm. odbyło się pierwsze w wiosennej sesji posiedzenie Sejmu PRL. Zasadniczym przedmiotem obrad był rządowy program realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR w sprawie dalszego zwiększenia udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju. Po poselskiej debacie Sejm zaaprobował program rządowych działań w tym zakresie.

Sejm uchwalił dwie ustawy: o terenowych funduszach odnowy zabytków oraz o ustanowieniu tytułów honorowych „Zasłużony Lekarz PRL” i „Zasłużony dla Zdrowia Narodu”.

Sprawozdawcy PAP relacjonują:

O godz. 10.00 Sejm rozpoczął obrady.

W ławach Rady Państwa — Edward Gierek wraz z przewodniczącym rady — Henrykiem Jabłońskim.

Obecni są członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów — Piotrem Jaroszewiczem.

Obrady otworzył marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa. Sejm uczcił pamięć zmarłego niedawno pos. Wacława Kawskiego, członka Stronnictwa Demokratycznego.

Izba podjęła uchwałę w sprawie obsadzenia mandatu poselskiego w Okręgu Wyborczym nr 54 w Radomiu; sprawozdanie Komisji Mandatowo-Regulaminowej w tej sprawie przedstawił pos. Jan Pawlak (PZPR). Mandat posła uzyskał Stanisław Kopystyński, członek PZPR, naczelny dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Wyróbów Odlewniczych w Radomiu. Złożył on ślubowanie poselskie.

Informacje rządu o programie realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR w sprawie dalszego zwiększenia udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju przedstawił Sejmowi wicepremier Tadeusz Pyka. (Tekst przemówienia — str. 2).

Poselska dyskusja

Następnie rozpoczęła się poselska dyskusja, w której jako pierwsi przemawiali reprezentanci klubów poselskich: Zdzisław Kurowski (PZPR), Jadwiga Biernat (ZSL), Jerzy Józwiak (SD).

Popierając w imieniu swoich klubów rządowy program realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR stwierdzili oni, że stwarza warunki lepszego rozwoju drobnego wytwórczości. Program ten spełnia istotną rolę m.in. w zaopatrzeniu rynku w poszukiwane towary, rozwoju przemysłu mieszkaniowego i gospodarki żywnościowej. (Przemówienia posłów Zdzisława Kurowskiego, Jadwigi Biernat i Jerzego Józwiaka — str. 3-4).

Uchwały XIV Plenum KC ujmujące w sposób kompleksowy problemy rozwoju drobnego przemysłu uspołecznionego stworzyły — powiedział pos. Witold Jaros (PZPR) nowe szanse przed małymi zakładami. Podejmowane już w terenie inicjatywy, zmierzające do realizacji tego programu, mają ważne znaczenie dla wzbogacenia rynku w poszukiwane artykuły i w usługi.

Celowe jest większe zaangażowanie drobnej wytwórczości w tym także zakładów spółdziel-

Kurt Waldheim w Wietnamie

HANOI (PAP). W czwartek przybył do Hanoi z czterodniową wizytą oficjalną sekretarz generalny ONZ, Kurt Waldheim. Zdaniem obserwatorów, podczas rozmów z przywódcami wietnamskimi m.in. zostaną omówione — sytuacja w Indochinach oraz problem stosunków chińsko-wietnamskich. (P)

zości pracy w produkcji materiałów budowlanych z lokalnych surowców i w usługach, które ułatwią realizację indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

Depesza Valerego Giscarda d'Estaing do Henryka Jabłońskiego

(P) 26 bm. przelatując nad terytorium Polski w drodze do ZSRR prezydent Francji Valery Giscard d'Estaing przesłał z pokładu samolotu depeszę z pozdrowieniami dla przewodniczącego Rady Państwa H. Jabłońskiego i narodu polskiego. (PAP)

36 tys. drzew i 60. tys. krzewów efektem rodzinnego sadzenia drzew w woj. radomskim

Informacja własna

(R) 26 bm. w redakcji „Życia Radomskiego” w Radomiu odbyło się uroczyste zakończenie akcji rodzinnego sadzenia drzew, które przeprowadzono w ostatnią niedzielę z inicjatywy Wojewódzkiego Komitetu PJJN oraz Zarządu Wojewódzkiego Ligi Ochrony Przyrody pod patronatem „Życia”.

Po podsumowaniu wyników okazało się, że w rodzinnym sadzeniu drzew i krzewów wzięło udział około 6 tys. uczestników, spośród których ponad połowę stanowiła młodzież szkolna. W efekcie w Radomiu oraz w miastach i gminach woj. radomskiego zasadzono około 36 tys. drzew i około 60 tys. krzewów. Bardzo dobrze z roli partnera wywiązały się spółdzielnie mieszkaniowe, które w pełni przygotowały front pracy, drzewka, krzewy i łopaty oraz zapewniły fachowy instruktaż.

W czasie spotkania wręczono nagrody ufundowane przez ZW LOP w Radomiu dla uczestników konkursu na nazwę dla akcji rodzinnego sadzenia drzew. Pierwszą nagrodę zdobyła autorka hasła: „Niech każde dziecko ma własne drzewko”, która jest Stanisława Zytowska zam. w Radomiu przy ul. Bohaterów Stalingradu 8. Drugą nagrodę zdobyła uczennica szkoły podstawowej w Pionkach — Kasia Piotrowska, a trzecią Bogdan Czech zam. w Radomiu przy ul. Kosowskiej 40. (tms)

Rozwój ogródków działkowych w woj. radomskim

Informacja własna

(R) 26 bm. obradowało w Radomiu wspólne plenum Wojewódzkiej Rady Związków Zawodowych i Wojewódzkiego Związku Pracowników Ogródków Działkowych. Podczas obrad, w których uczestniczył sekretarz Krajowej Rady POD — Antoni Laskowski, omówiono kierunki rozwoju pracowni- czych ogródków działkowych w woj. radomskim.

Obecnie blisko 4 tys. rodzin w woj. radomskim posiada ogródki działkowe a łączny ich obszar obejmuje 170 ha. Zapotrzebowanie na własny ogródek jest jednak znacznie większe. Przyjęto więc program, który przewiduje zwiększenie do 1980 roku — powierzchni ogródków działkowych o 95 ha, zaś do 1985 roku o dalsze 435 ha. Tereny te będą wydzielone w miastach województwa radomskiego.

Jak stwierdzono podczas obrad, realizacja tego programu nie przebiega zadowalająco. Podkreślono więc potrzebę przyspieszenia wykupu terenów pod działki pracownicze a także zagospodarowanie ich zgodnie z ustalonymi projektami. (bw)

niowego, stanowiącego wielką szansę poprawy warunków życia dla wielu rodzin.

Rozwój produkcji materiałów budowlanych z lokalnych surowców, które w wielu rejonach są słabo wykorzystywane, nie wymaga wielkich inwestycji, a charakteryzuje się dużą efektywnością, gdyż wykorzystuje tanie kruszywo i nie łączy się z zaangażowaniem transportu. Po- dejmowane w ostatnim czasie decyzje przez urzędy gminne woj. radomskiego wpłynęły na wzrost produkcji elementów ściennych z miejscowych surowców. Wzrastają m.in. dostawy pustaków i cegły palonej. Drobne zakłady wytwarzające materiały budowlane powstają we wszystkich gminach.

Z lepszym zaspokajaniem potrzeb ludności wiąże się ściśle rozwijanie produkcji wyrobów do wyposażania mieszkań. Spółdzielczość wykorzystywać powinna wszelkie istniejące możliwości rozszerzenia produkcji mebli różnego typu oraz wyrobów rękodzieła artystycznego.

Sposobów zapewnienia kadr, które limitują rozwój usług bytowych i instalacyjnych w osiedlach mieszkaniowych, po-

szukiwać trzeba w stałym dostosowywaniu profilu kształcenia do istniejących potrzeb.

W imieniu Koła Posłów „Pax” poparcie dla przedstawnego izbie rządowego programu realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR wyraził pos. Zenon Komender. Zwrócił on uwagę, że dotychczas drobna wytwórczość nie nadążała za potrzebami społecznymi i gospodarczymi — a jedną z podstawowych przyczyn tego stanu rzeczy było niedocenianie roli małych zakładów produkcyjnych.

Mówca podkreślił, że do pozytywnych cech przemysłu drobnego należy zaliczyć jego elastyczność, łatwość dostosowania się do zmiennych potrzeb oraz wahań rynku krajowego i zagranicznego. Przemysł drobny zapewnia wysoką efektywność ekonomiczną; w tym kontekście niezbędne jest stworzenie takiego systemu ekonomiczno-finansowego, który pozwoliłby tę efektywność maksymalnie wykorzystać.

Drobną wytwórczość cechuje również niska materiałochłonność produkcji, a także możliwość wykorzystywania surowców i materiałów lokalnych, wtórnych, odpadów — nie nadających się dla wielkich wytwórców. Jest to jednak pracochłonne i sprawia, że wydajność pracy, liczona tradycyjnymi metodami statystycznymi — maleje. Poseł zwrócił jednak uwagę, iż

(DOKONCZENIE NA STR. 4)

Święto Republiki Togo

Depesza z Polski

(P) Z okazji święta narodowego Republiki Togo, przypadającego w dniu 27 br., przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński wystosował depeszę gratulacyjną do prezydenta Republiki gen. Gnassingbe Eyademy. (PAP)

Kierunki działania ZEOW Narada w Radomiu

(R) 26 bm. odbyła się w Radomiu okręgowa narada kierowniczych aktywów politycznego i gospodarczego Zakładów Energetycznych Okręgu Wschodniego poświęcona omówieniu kierunków pracy ZEOW w dziedzinie poprawy niezawodności zasilania energią jej odbiorców oraz zwiększenia efektywności gospodarowania.

W naradzie uczestniczył sekretarz KW PZPR — Józef Tobiasz. Obecni byli: sekretarz partii w resortie energetyki Mieczysław Kaczmarek, dyrektor departamentu ds. inwestycji — w Ministerstwie Energetyki i Energii Atomowej — Jerzy Raciborski.

Podczas narady stwierdzono, że chociaż realizacja zadań planowych w I kwartale br. odbywała się w trudnych warunkach atmosferycznych — elektryczność ZEOW wykonywała swoje zadania z nadwyżką w stosunku do założeń planowych. Średnia moc dyspozycyjna była wyższa o 78 WM tj. o 4 proc., a plan produkcji energii elektrycznej brutto został przekroczony o 25,1 kilowatogodzinny tj. o 4,4 proc.

Na szczególne podkreślenie zasługiwały szybkie dochodzenie do projektowanej zdolności produkcyjnej bloku nr 9 w elektrowni „Kozienice”.

W dyskusji poruszono wiele problemów związanych z wydajnością pracy i uzyskiwaniem większej efektywności przez przedsiębiorstwa wchodzące w skład ZEOW. (bw)

Dziecko w latach II wojny światowej Międzynarodowa sesja naukowa w Warszawie

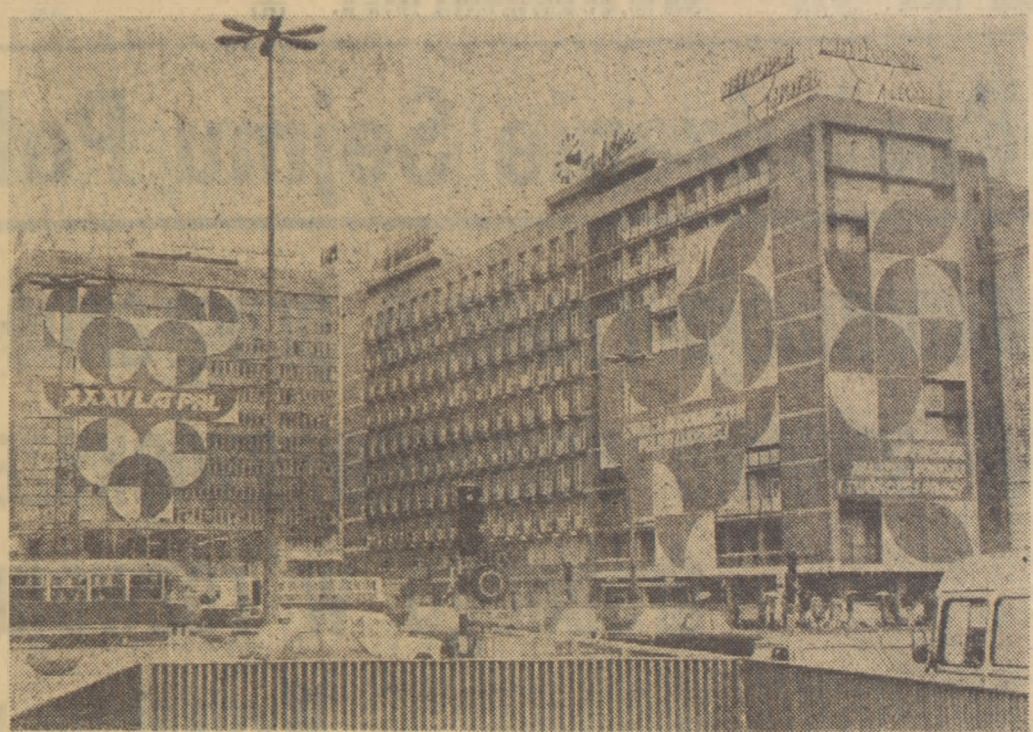
(P) 26 bm. rozpoczęła w Warszawie 3-dniowe obrady międzynarodowa sesja naukowa nt. „Dziecko w latach II wojny światowej”. Sesja zorganizowana jest przez Główną Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce wspólnie z Radą Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, w związku z obchodzoną w br. Międzynarodowym Rokiem Dziecka.

Tematyka obrad obejmuje zagadnienia martyrologii oraz walki dzieci i młodzieży przeciwko niemieckiemu faszyzmowi w latach 1939—1945 oraz walki narodów o ich ocalenie przed biologiczną zagładą i germanizacją. W czasie warszawskiego spotkania podejmowane są także problemy związane z nieprzezwyciężeniem zbrodni hitlerowskiej ludobójstwa.

Otwierając obrady minister sprawiedliwości, przewodniczący GKBZH w Polsce prof. Jerzy Bafia podkreślił, że konferen-

cja, której tematyka zainteresowała sa najwyższe władze PRL, jest przejawem naszej głębokiej troski o zapewnienie dzieciom i młodzieży jak najlepszych warunków wszechstronnego rozwoju i przygotowania do samodzielnego życia.

W referacie inauguracyjnym, wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obchodów Międzynarodowego Roku Dziecka, przewodniczący Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa min. Janusz Włoczek podkreślił, że obecny Międzynarodowy Rok Dziecka zbiega się z 40 rocznicą wybuchu II wojny światowej, z dramatem, jaki prze-

(P) Centrum Warszawy przed Świętem 1 Maja.

Fot. CAF — Zagórzdzinski

Spotkamy się w 1-majowym pochodzie

(P) Za kilka dni spotkamy się w pochodzie. Chcemy na łamach „Życia” przedstawić szereg ludzi, spośród wielu tysięcy, którzy razem maszerować będą Pierwszego Maja. Tych wyróżniających się swoją pracą zawodową i społeczną, swoją działalnością i postawą. Z nimi spotkamy się w 1-majowym pochodzie.

Elżbieta Szpartaluk.

Fot. Zbigniew Furman

Praca nauczyciela w szkole podstawowej jest szczególnie odpowiedzialna i ważna. Tu bowiem dzieci zdobywają pierwsze wiadomości i tu zaczynają się kształtować ich charaktery. Szczególnie istotny jest pierwszy kontakt ze szkołą, z nauką — czyli i klasą.

Pauli Elżbieta Szpartaluk od siedemnastu lat prowadzi najmłodszą klasę w Szkole Podstawowej nr 25 im. Komisji Edukacji Narodowej. — Praca nie należy do najłatwiejszych — mówi pani Elżbieta. — Aby dobrze uczyć i wychowywać dzieci, które zaczynają swoją edukację, trzeba to zająć po prostu lubić. To, że wybrałam ten zawód nie było przypadkiem. Truizmem jest twierdzenie, że praca w szkole sprawia dużo satysfakcji, ale rzeczywistość tak jest. Kilka pokoleń, które uczę- lam weszło już w życie dorosłe...

Pani Elżbieta Szpartaluk jest sekretarzem POP w szkole. Przez wiele lat prowadziła też

dużyny zuchów. Co roku wraz z młodzieżą bierze udział w pierwszomajowym pochodzie.

Kilka lat temu miałam klasę, w której wszyscy uczniowie byli jednocześnie zuchami — mówi p. Elżbieta. Urządzaliśmy wspólne wycieczki i biwaki. Klasa przez to bardzo się żyła. Lepsze też były wyniki w nauce. Staram się rozumieć swoich podopiecznych, krzykiem i kłaniami nie wolno można osiągnąć. Trzeba wczuć się w psychikę dziecka, zrozumieć jego problemy i starać się mu pomóc.

Pani Elżbieta po lekcjach prowadzi zajęcia reedukacji: pomagając w ten sposób dzieciom, które samodzielnie nie mogą poradzić sobie z nauką. (sw)

Brygadziści Stanisław Zawartka jest człowiekiem modym, pracuje zawodowo od 1973 r. a budowlanym z całą pewnością. Z wykształcenia jest technikiem górnictwa naftowego, wolał jednak iść do pracy w budownictwie. W tym samym przedsiębiorstwie, KBM-Północ, pracuje jego żona Krystyna.

— Moje zadanie to przede wszystkim organizacja pracy na budowie — mówi brygadziści Zawartka. Wiele u nas zależy od tego, czy dostajemy prefabrykaty i materiały w terminie. Ważny jest jednak także właściwy rozdział robót. Kol-dzwy mają chyba do mnie zaufanie, jeśli wybrali mnie na brygadziście. W naszej brygadzie 47 proc. to ludzie młodzi. Budujemy wspólnie nowe, ładne osiedla — Bemowo, wspólnie też pójdziemy w 1-majowym pochodzie.

Staramy się pracować tak, żeby przyszli mieszkańcy mieli jak najmniej powodów do narzekania, chociaż nie wszystkim zależy od nas. Ważna jest przecież jakość materiałów, które otrzymujemy z fabryki domów i od innych podwykonawców.

Stanisław Zawartka mieszka obecnie w Dobrem koło Mińska Mazowieckiego. Oboje z żoną wstąpił do Związku Obojczy. 4. Zaby zdrzywać na czas do pracy. Wracają do domu przezwieżnie między 16 a 17. Czekają jednak na swoje mieszkanie w stolicy, które mają nadzieję otrzymać od macierzystego kombinatu.

(Zaw)

(A) DOKONCZENIE NA STR. 5

Stanisław Zawartka.

Fot. Zbigniew Furman

Kraj przed Świętem Pracy

(P) Wiosenny, świąteczny wystrój przybierają miasta i wsie w całej Polsce. Tegoroczne obchody dnia między-narodowej solidarności ludzi pracy — 1 Maja odbywają się w szczególnej atmosferze.

Przypadający w br. jubileusz 35-lecia PRL stanowi okazję do historycznych refleksji nad latami walki o wyzwolenie społeczne i niepodległość oraz budowy socjalistycznej Rzeczypospolitej.

Taka jest treść odbywających się we wszystkich regionach 1-majowych uroczystości. Spotkania się przedstawicieli wszystkich pokoleń Polski Ludowej. Bilansuje się dotychczasowy, imponujący dorobek uzyskany przez nasz naród pod przewodem partii i nakreśla nowe perspektywy, w świetle przygotowań do VIII Zjazdu PZPR.

Wszystkie wre wytyczona praca. Załogi zakładów produkcyjnych realizują zobowiązania, a ludność bierze szeroki udział w pracach społecznych. Podjęty na apel i sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka obywatelski czyn 35-lecia realizowany jest pod hasłem „O wyższą jakość i efektywność działania”.

Nadchodzącym świętem 1 Maja żyje już Warszawa. Piękne dekoracje pojawiły się na frontach domów i gmachów. Kwitnie czerwienią flag i transparentów robotnicza Wola. Na głównej trasie pochodu, która przebiega od Ogrodu Saskiego do placu Konstytucji — przy placu Defilad kończy się montowanie trybuny honorowej. Wśród wielu dekoracji — stylizowana bialo-czerwona mapa PRL z napisem, który głosi: „Chwała budowniczym Polski Ludowej”; obok inny — „War-

szawa — miastem pokoju i twórczej pracy”. Wszędzie setki okolicznościowych plakatów, a wśród nich z tulipanami i napisami „Wyrazy uznania dla ludzi dobrej roboty”.

Porządkują się skwery, parki, osiedla, otoczenie przedsiębiorstw i instytucji.

W stołecznych zakładach przemysłowych odbywają się wieczornice i koncerty dla żołd. W obecności weteranów ruchu robotniczego młodym pracownikom wręczane są legitymacje PZPR.

(B) DOKONCZENIE NA STR. 5

Prognoza pogody

(P) Jak będzie IMIGW, dziś w Warszawie podaje zachmurzenie umiarkowane, okresami duże. Przelotne opady deszczu. Temp. maks. ok. 14 st. (PAP)

KALENDARIUM

● Piątek jest 117 dniem 1979 r.

Do końca roku pozostało 248 dni, w tym 207 dni roboczych.

● Słońce wschodzi o godz. 5.15, a zachodzi o godz. 19.54. Piątek jest dłuższy od najkrótszego dnia w roku o 6 godzin i 52 minut.

● Imieniny obchodzą Zyta i Teofil.

● Sobota jest 118 dniem 1979 r.

Do końca roku pozostało 247 dni, w tym 206 dni roboczych.

● Słońce wschodzi o godz. 5.13, a zachodzi o godz. 19.56. Sobota będzie dłuższa od najkrótszego dnia w roku o 6 godzin i 58 minut.

● Imieniny obchodzą Waleria i Paweł.

(J. L.)

Obywatelu Marszałku!
Wysoki Sejmie!

Przed dwoma tygodniami odbył się XIV Plenum Komisji

13 tysięcy nowych zakładów
rzemieślniczych, w tym 550 — w
branżach spożywczych, szczególnie
ważnych dla rynku. Rynek

Wystąpienie wicepremiera Tadeusza Pyki

eksportu. Oczekujemy zarazem
większej odpowiedzialności ze
strony władz terenowych i spół-
dzielczych za społeczną użytecz-
ność i dostosowywania struktur organi-
zacyjnych do zmieniających się
potrzeb; dopuszcza się porozu-
mienia między zakładami

W strukturze naszego nowoczesnego przemysłu przewidziano ważne miejsce dla drobnej wytwórczości. We wszystkich bowiem dziedzinach życia już mamy do czynienia i stykamy się nadal będziemy z jej wyrobami: od zabawki — po piaszcz, od cegły — po część samochodową, od miotła — do mydła, od stołu — do butów.

Coraz większe znaczenie zakładów drobnych tylko z nazwy, potwierdziła w pełni szczerkowska debata zjawną nad założeniami rządowego programu rozwoju tej gałęzi naszej gospodarki. (zm)

Posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Wiecej wyrobów przemysłu drobnego i lepszych usług

Przemówienie pos. Zdzisława Kurowskiego (PZPR)

Obywatelu Marszałku!
Wysoki Sejmie!

Z inicjatywy I sekretarza KC Edwarda Gierka XIV Plenum KC PZPR rozpatrzyło problematykę rozwoju gospodarczego przemysłu drobnego.

Intencja podjęcia tego tematu na plenarnym posiedzeniu KC było wypracowanie długofalowej koncepcji rozwoju przemysłu drobnego, kierunków doskonalenia systemu jego funkcjonowania oraz wyznaczenie mu trwałego miejsca w naszej gospodarce.

Przemysł drobny wytwarza obecnie wyroby i usługi wartości ponad 350 mld zł, zaś jego udział w produkcji przemysłowej ogółem ustabilizował się na poziomie zaledwie 12 proc. i od kilkunastu lat nie rośnie. A jest to produkcja na ogół wysoce rentowna, jej rozwój cechuje się stosunkowo niską kapitałochłonnością i relatywnie wysoką produktywnością środków trwałych. Udział przemysłu drobnego w zaspokajaniu potrzeb rynku, zwłaszcza w niektórych wyrobach jest znaczny i powinien być wyższy. Jego aktualne możliwości produkcyjne odbiegają jednak znacznie od istniejących potrzeb.

Zmiany organizacyjne dokonywane w tym przemyśle nie zawsze sprzyjały poprawie tej sytuacji.

Partia nasza poddała krytycznej ocenie dotychczasowy stan rozwoju przemysłu drobnego i jego miejsce w naszej gospodarce. Znalazła ona wyraz w materiałach przygotowanych na XIV Plenum Komitetu Centralnego.

Poprzez plenium konsultacji, w których wysłuchaliśmy opinii 2,5 tys. aktywistów naszej partii, ZSL i SD a także bezpartyjnych działaczy gospodarczych, potwierdziły jednoznacznie aktualność podjętej problematyki, prawidłowość oceny obecnego stanu gospodarczego przemysłu drobnego oraz trafność proponowanych kierunków jego rozwoju.

Postanowienia XIV Plenum formułują koncepcję zwiększenia udziału przemysłu drobnego w rozwoju kraju i zapewnienia mu trwałego, rozwojowego miejsca w strukturze naszej gospodarki.

W rezultacie urzeczywistnienia w latach siedemdziesiątych nowej polityki społeczno-gospodarczej, kraj nasz dźwignął się na wyższy poziom rozwoju społecznego i gospodarczego. Osiągnęliśmy duży postęp w umacnianiu socjalistycz-

nych stosunków produkcji. W poprawie warunków bytowych kulturalnych narodu, w rozwoju i unowocześnianiu naszej gospodarki. Stworzyliśmy wielki wysiłek całego narodu silny, nowoczesny potencjał przemysłowy.

Wielkie zakłady produkcyjne stanowią obecnie konstrukcję nośną całej gospodarki, są kuźnią twórczej myśli w dziedzinie techniki i technologii, organizacji i zarządzania. Również w przyszłości będą one decydować o tempie społecznym i ekonomicznym w kraju.

Podsumowując więc problem szybkiego rozwoju przemysłu drobnego, nie przeciwstawiamy tego założenia rozwojowi wielkiego przemysłu. Stoimy natomiast na stanowisku, że w coraz większym stopniu powinien on być wspierany i uzupełniany przez równocześnie szybszy rozwój przemysłu drobnego rozumianego bardzo szeroko od małych i średnich zakładów w przemyśle kluczowym, terenowym i spółdzielczym do innych form drobnej wytwórczości.

Dorobek lat siedemdziesiątych wzbogacił musimy obecnie elementami pogłębionej efektywności, a także zharmonizować nasz rozwój, tworząc bardzo dojrzałą strukturę naszej gospodarki. Dojrzała struktura gospodarcza to taka, która w pełni i wszechstronnie wykorzystuje wszystkie możliwości rozwojowe tkwiące zarówno w wielkich kombinatach jak i małych jednostkach gospodarczych, która lepiej służy zaspokajaniu stale rosnących, coraz bardziej zróżnicowanych potrzeb społecznych, harmonizuje rozwój gospodarczy, aktywizuje wszystkie środowiska i regiony, duże i małe ośrodki, miasteczka i gminy, sprzyjając w rezultacie podwyższeniu społecznej wydajności pracy oraz efektywnemu wykorzystaniu wszystkich czynników rozwojowych.

Nadrzędnym celem postanowień XIV Plenum, a także przygotowywanego rządowego programu ich realizacji, jest zwiększenie udziału drobnej wytwórczości w urzeczywistnianiu wytycznych przez partię wielkich programów społecznych — programu wyżywienia narodu i poprawy zaopatrzenia rynku, programu mieszkaniowego, ochrony zdrowia i rozwoju rodziny. Największe społeczne oczekiwania i najpilniejsze zadania dla przemysłu drobnego wiążemy ze zwiększeniem strumienia towarów i usług na rynek.

niu liczby dyrektywnych wskaźników, a także pogłębienie samowystarczalności i pełnej odpowiedzialności finansowej małych przedsiębiorstw — dobrze odpowiadają intencjom wyrażonym w tej sprawie przez Komitet Centralny PZPR.

System ekonomiczno-finansowy sprzyjać powinien wykorzystaniu tych cech i możliwości, które są naturalną domeną przemysłu drobnego, które wyzwalają jego inicjatywę i przedsiębiorczość — w społecznie pożądanym kierunku.

Praktyka gospodarcza uczy, że są to problemy bardzo złożone. Dobremu zatem dopracowaniu trafnych, elastycznych, a równocześnie stabilnych w czasie reguł systemu ekonomicznego dla drobnej wytwórczości poświęcić należy w najbliższym czasie maksimum uwagi. Jest to działanie nieodzowne, aby system ten stymulował wysoką efektywność, zarówno dziś, jak i w dłuższym okresie czasu.

Po czwarte — słusznym założeniem jest zapewnienie lep-

szej koordynacji działalności całego społecznego przemysłu drobnego na szczeblu centralnym, a także wojewódzkim. Dla funkcji tych wypracować trzeba właściwe rozwiązania instytucjonalne, służące także wzmocnieniu odpowiedzialności poszczególnych pionów produkcyjnych za określone segmenty rynku, rozwój usług oraz związane z nimi zadania kooperacyjne.

Duże znaczenie mieć będzie ukształtowanie powiązań między przemyślem a handlem, a także współpracy między dużymi i małymi zakładami. Drobna wytwórczość w większym stopniu korzystać powinna w swym rozwoju z zaplecza naukowo-technicznego przemysłu kluczowego i rozwijać obopólnie korzystne powiązania kooperacyjne w tym zakresie.

Stawiając na porządku dnia złożone problemy przemysłu drobnego, chcemy by był to przemysł prężny i nowoczesny, ściśle wpisany w organizm całej gospodarki.

Jest to także nadrzędna intencja przedstawionych dziś przez rząd założeń programu rozwoju przemysłu drobnego.

Wyrażam przekonanie, że realizacja tego programu stano-

wić będzie istotny krok na rzecz kształtowania warunków dobrego rynku. Wkład w jego realizację wnoszą także i powołany resort, organizacja gospodarcza, województwo, każde miasto i gmina.

W tym przekonaniu, Klub Poselski PZPR opowiada się za przyjęciem przedłożonej przez rząd założeń programu zwiększenia udziału przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju. (PAP)

Wysoka ranga przemysłu drobnego

Przemówienie pos. Jadwigi Biernat (ZSL)

Obywatelu Marszałku!
Wysoki Sejmie!

Lat siedemdziesiątych, które są już prawie za nami, były okresem przyspieszenia inwestycyjnego, modernizacji przemysłu, szybkiego wzrostu poziomu życia społeczeństwa. W dekadzie lat siedemdziesiątych założeń zostało wiele spraw dużych, o zasadniczym znaczeniu dla przyszłego kształtu socjalistycznej Polski. I było to działanie pierwszoplanowe, najważniejsze.

Dziś, u progu kolejnego 10-letniego zadania najpilniejszym staje się pełne wykorzystanie doboru lat siedemdziesiątych, poprawa efektywności gospodarowania. I właśnie w tym miejscu szczególną pozycję zajmuje społeczny przemysł drobny niezbędny dla prawidłowego ukształtowania struktury ekonomicznej kraju, dla pełnego wykorzystania jego możliwości rozwojowych.

Fakt wniesienia spraw drobnej wytwórczości na plenarne obrady Komitetu Centralnego PZPR nadaje tej branży rangę istotnego problemu w dalszym, harmonijnym rozwoju gospodarki kraju.

Założenia rządowego programu realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR przedstawionego do zatwierdzenia przez Wysoką Izbę podkreślają istotną rolę tego przemysłu w powiększaniu oferty rynkowej, doskonaleniu jakości i nowoczesności wyrobów, dostosowaniu ich do rosnącego popytu. Wskazują również zadania tego przemysłu w intensyfikowaniu produkcji eksportowej i usprawnianiu kooperacji. Wśród głównych zadań drobnej wytwórczości znalazły się m.in.: udział w lepszym zaspokajaniu potrzeb rodziny, współudział w realizacji programu gospodarki żywnościowej, budownictwa mieszkaniowego i ochrony zdrowia. Są to problemy żywotnie interesujące wieś, dlatego przyspieszonym tempem przemysłu drobnego bardzo zainteresowane jest również Zjednoczone Stronnictwo Ludowe.

Ja kamień budowlany itd. Sieć organizacyjna WSBW może być jeszcze pełniej wykorzystana. Przy odpowiedniej pomocy państwa mogą one podjąć zorganizowanie wielu zakładów produkcyjnych, a zwłaszcza w zakresie wykorzystania cegieł, pozyskiwania kruzywa itd. Mam nadzieję, że w ramach struktur przemysłu drobnego znajdą się także wsparcie dla produkcji niektórych składników do pasz np. lizawek czy kredy pastewnej. Wiele spółdzielni kółek rolniczych, dobrze zorganizowanych, może już podjąć produkcję pasz, udatniania słomy, pełniejsze wykorzystanie młynów, utworzenie miazgarni pasz. Niektóre SKR oraz państwowe ośrodki maszynowe podjęły produkcję szeregu maszyn rolniczych i części zamiennej. Wszystko to zasługuje na wsparcie, służy bowiem pełniejszemu wykorzystaniu rezerw produkcyjnych, zwiększeniu efektywności i gospodarności oraz stwarza szeroką podstawę dla tak społecznie potrzebnych ludzkich inicjatyw.

Z dotychczasowych doświadczeń wiemy, że średni drobny przemysł pozwala na lepsze wykorzystanie zasobów pracy, które są na wsi, a często niedo wykorzystane do miast. Sprzyja wyzwalaniu inicjatyw oraz współodpowiedzialności miejscowego społeczeństwa, aktywizuje samorządowego i władz lokalnych za sprawę produkcji i zaopatrzenia ludności — za sprawą, która powinna być rozwijana w dużej mierze w obszarze gminy czy województwa. W przemyśle tym można lepiej wykorzystywać rezerwy kadrowe — co ma rosnące odciążenie — pracę nakładczą, obrotową, zatrudnienie Kobił. Wykorzystanie surowców lokalnych i surowców na miejscu gotowych wyrobów pochodzących z przemysłu drobnego wpływa korzystnie na zmniejszenie obciążenia transportu. Jest to sprawa coraz pilniejsza, i co najważniejsze, z punktu widzenia potrzeb rynku i ludności — przemysł drobny może szybko, elastycznie reagować na zmieniające się potrzeby. W krótkim czasie podejmować produkcję, (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Wież — nabywca i producent

Środowisko wsi jest bardzo chłonnym rynkiem dla przemysłu drobnego, a jednocześnie w wielu dziedzinach jest wiele nie wykorzystanych dotychczas lub wykorzystanych w niewielkim stopniu zasobów i możliwości zwiększenia produkcji. W programie rozwoju rolnictwa postawiliśmy na specjalizację produkcji rolniczej. Średni i drobny przemysł, może być siłą aktywizującą ten proces, ale powoduje to konieczność szybkiego rozbudowy bazy przetwórczej. W wielu regionach kraju nie ma dotychczas możliwości np. przetworzenia produkowanej ilości mleka, a okresowo brakuje jego przetworów, z jednego na drugi koniec kraju „wędruje” do uboju bydło i trzoda itd. Produkcja w ponad 4,5 tys. różnych zakładach przetwórczych w gminach prowadzonych głównie przez spółdzielczość „samo-

pomocową” oraz rosnąca z roku na rok ich liczba w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych nie zaspokaja jeszcze w pełni wielu istotnych potrzeb ludności. Asortyment towarów potrzebnych do produkcji i konsumpcji jest nadal za mały. Przemysł drobny może tę lukę wypełnić.

Przykładem jak wiele można zrobić w drobnym zakładach mogą być również kółka rolnicze, które w ciągu paru ostatnich lat potrafiły uruchomić produkcję milionów ton węgla nuzowego. W ramach kółek rolniczych działają wojewódzkie spółdzielnie budownictwa wiejskiego; oprócz świadczenia usług budowlanych zajmują się one także produkcją materiałów budowlanych. Posiadają już wiele zakładów, które w oparciu o miejscowe surowce produkują cegły, pustaki, pozysku-

Trwały element strategii rozwoju Polski lat osiemdziesiątych

Przemówienie pos. Jerzego Józwickiego (SD)

Obywatelu Marszałku!
Wysoki Sejmie!

W działalności naszego parlamentu ukształtowała się w latach obecnej dekady praktyka polegająca na przedkładaniu przez rząd pod debatę poselską węzłowych programów rozwoju kraju, zainicjowanych przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą.

Tak było gdy Wysoki Sejm w podjętych uchwałach zajmował stanowisko wobec rządowych programów: mieszkaniowego, wyżywienia, oświaty i wychowania, nauki oraz rozwoju usług i rolnictwa.

Tak jest w odniesieniu do podejmowanego w toku dzisiejszej debaty rządowego programu realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR w sprawie dalszego zwiększenia udziału społecznego przemysłu drobnego w rozwoju gospodarczym kraju.

Praktyka ta wychodzi naprzeciw żywotnym sprawom kraju. Wyrosła ona ze strategii rozwoju kraju lat 70-tych, w której — VI Zjazd partii sformułował fundamentalną zasadę o nadrzędności celów społecznych a VII Zjazd stojąc na gruncie tej zasady warunkował podwyższenie jakości życia narodu, wzrostem wydajności pracy i efektywności gospodarowania.

Z tego też konsekwentnie realizowanego kierunku działania

całej dekady lat siedemdziesiątych wyrósł i jest od dwóch lat wdrażany — rządowy program rozwoju usług i rzemiosła przyjęty w 1978 r. na wspólnym posiedzeniu Biura Politycznego KC PZPR, Prezydium CK SD i Prezydium Rządu, którego realizację oceniono wspólnie w lutym bieżącego roku.

Program ten — wspólnie z przedstawioną dziś przez wiceprezesa Rady Ministrów Tadeusza Pykę informacją o rządowym programie realizacji uchwały XIV Plenum KC PZPR w sprawie dalszego zwiększenia udziału społecznego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju stanowi zwały kompleksu rozwiązań całej sfery drobnej wytwórczości. Ukształtowały się one z inicjatyw PZPR przy czynnym udziale SD. W tym więc kontekście działania rządu związane z rozwojem całej drobnej wytwórczości mierzącej jednocześnie w kierunku poprawy zaopatrzenia rynku i podniesienia ogólnej sprawności i efektywności gospodarowania. Potwierdziły to obrady XIV Plenum KC PZPR, a także XII Plenum Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego.

Z zadowoleniem chciałbym podkreślić fakt, że drobna wytwórczość staje się obecnie trwałym elementem strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Polski lat osiemdziesiątych.

surowcowo-materiałowych i siły roboczej oraz w zaspokajaniu lokalnych potrzeb rynkowych.

Rola całej drobnej wytwórczości w zakresie stabilizowania procesów rynkowych nie była w pełni doceniana. Świadczy o tym wymownie niski jej udział w ogólnej produkcji przemysłowej kraju. Dlatego też potrzeba tworzenia korzystnego klimatu wokół drobnej wytwórczości i zapewnienia warunków jej dalszego rozwoju staje się sprawą priorytetową.

Obywatelu Posłowie! W świetle zachodzących na całym świecie procesów społeczno-ekonomicznych umacnia się rola drobnej wytwórczości poprzez zwiększanie bogactwa asortymentowego na rynku, jak też zaspokajanie rosnących, zindywidualizowanych potrzeb społecznych. Także w naszym kraju następuje systematyczny wzrost poziomu życia ludzi pracy powodujący narastanie społecznych potrzeb. Wiele z nich zaspokajają małe i średnie zakłady produkcyjno-usługowe charakteryzujące się wysoką elastycznością w działalności gospodarczej.

Poprzez taką działalność — produkcyjną i usługową — drobna wytwórczość będzie wnosiła istotny wkład w unowocześnienie struktury produkcji i modelu konsumpcji w naszym kraju. Jest to jej podstawowe zadanie i funkcja wynikająca z pryncypiów założeń strategicznych, w których właściwe zaspokojenie potrzeb ludności wiąże się z nadwyżką celów społecznych. Stąd też drobna wytwórczość odgrywa istotną rolę w utrzymaniu całościowej równowagi towarowo-pieniężnej. Istotną też jest jej funkcja związana z produkcją kooperacyjną dla potrzeb rynkowych. Słuszne eksponowanie funkcji rynkowej drobnej wytwórczości nie może zataczać z pola widzenia tych wyrobów, które produktami rynkowymi nie będąc wprawdzie (B) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Posiedzenie Klubu Poselskiego ZSL

(P) 26 bm. — p. przed rozpoczęciem obrad Sejmu — odbyło się zebranie Klubu Poselskiego ZSL. Przewodniczący klubu — pos. Zdzisław Tomal poinformował o sprawach związanych z porządkiem obrad Sejmu. (PAP)

(P) Na sali obrad.

Fot. CAF — Kwiatkowski

„Radoskór” — radomski czterdziestolatek

Wielkie sprzątanie przed jubileuszem zastaliśmy na skwerze przed Garbarnią nr 2

„Radoskór” — nowoczesne wielozakładowe przedsiębiorstwo z dwoma zakładami obuwniczymi i wyrobów rymarskich, czterema garbarniami, w tym jedna największa i najbardziej nowoczesna w kraju. Produkcja roczna 7,5 mln par obuwia (7 proc. obuwia przemysłu kluczowego w skali kraju). 9 tys. zatrudnionych pracowników (ponad 70 proc. kobiecej załogi). Specjalizacja — obuwie całoroczne 7 mln par damskich, pół miliona dla dzieci, 5 mln par na rynek krajowy, 2 mln na eksport głównie do ZSRR, Anglii, USA, Kanady i krajów arabskich, wchodzenie z butami i na rynek holenderski, i francuski.

Do kilku krajów eksportuje się obuwie z „Radoskóru” w tym również do ZSRR, USA, Anglii.

Z pierwszych lat

Taką skróconą notatkę można scharakteryzować radomskiego 40-latkę RZPS „Radoskór”, jedno z największych przedsiębiorstw produkcyjnych Radomia. Kontynuuje ono w nowym już wymiarze stare tradycje „miasta skóry”, sięgające początków XIX w. Z lat późniejszych, kiedy to garbarstwo i szewstwo stanowiły wodzące gospodarstwo dziedziny ówczesnego Radomia. Podlegały one wahanom kryzysu ekonomicznego w większym stopniu niż inne szybkiej przemysłowej dziedziny, dając szeregi niskopłatnych robotników garbarni.

Do dyspozycji załogi: 2 stowółki każda po 100 miejsc konsumpcyjnych, 900 obiadów wydawanych dziennie, 4 bufety i trzy kioski, 2 żłobki na 160 miejsc i 3 przedszkola na 450 dzieci. Własne obiekty wypoczynkowe w Świerżach Górnych nad Wisłą, w Dziwnówku nad morzem i Roznowie, 1800 dzieci pracowników objętych wypoczynkiem kolonijnym. Pracownicze ogrody działkowe na 100 ha, przychodnia lekarska i zakładowe ambulatoria, Zakładowy Dom Kultury ostatnio całkowicie zmodernizowany z salą na 1200 miejsc, liczne zespoły artystyczne, orkiestra dęta, stadion sportowy, największy obiekt w mieście i nadal rozbudowywany klub sportowy „Radomiak” z 4 sekcjami, od blisko ćwierć wieku ukazująca się gazeta zakładowa „Echo Skórzanych”.

Pierwsze uruchomione w maju 1939 r. dwa warsztaty przemysłowej produkcji obuwniczej dawały dziennie 500 par obuwia wojskowego. Zatrudnionych było 200 osób, w tym grupa fachowców z Chelmska. Po upadku wrześniowej kampanii uruchomiono od nowa fabrykę, która w dużym stopniu nosiła okupacyjne piętno — produkowano m. in. drewniak. Ale zwiększające się zamówienia dawały szansę zatrudnienia i ochrony przed wywozem i represjami ludzi zaangażowanych patriotycznie i młodzieży.

W styczniu 1945 r., gdy fabrykę przygotowywał okupant do wysadzenia w powietrze z narażeniem życia ocallali ją sami pracownicy, przekazując plan zaminowania pierwszym wkraczającym do miasta radzieckim oddziałom saperkim. Pierwsze miesiące po wyzwoleniu, to gromadzenie wywiezionych maszyn, odbudowa zdewastowanych urządzeń fabrycznych. Ludzie pracowali ze zdwojonym wysiłkiem nie pytając o zapłatę. Pierwsze pensje wypłacono 9 maja 1945 r. — był to oficjalny koniec wojny — Dzień Zwycięstwa.

Od „Baty” do „Radoskóru”

Kraj był wyniszczony, ludność źle ubrana, a buty były nie mniej potrzebne jak codzienny chleb, lekarstwa. Fabryka przyjmowała nowych pracowników — w pierwszym powojennym roku dała produkcję 434 tys. par obuwia w dwóch podstawowych wzorach. Zaczęto równocześnie dbać o poprawę warunków bytowych, rozbudowano zaplecze socjalne, a dumy i emocje sportowych dostarczała świetnie poczynająca sobie drużyna piłkarska, rozgrywająca początkowo mecze na ławkach przedmiejskich.

W 1947 r. na szyldzie pojawiła się nowa nazwa — Radomskie Zakłady Obuwia. Fabryka pod tą nazwą przez następne kilkanaście lat osiągnęła dynamiczny rozwój. Stała się liczącym się producentem obuwniczym, specjalizującym się w damskich czółenkach, które dotychczas były domeną prywatnych warsztatów i importu. Pamiątką z tego okresu jest szczytna nagroda w postaci „złotego czółenka”. Stale rosnące wymogi rynku i model nowoczesnej fabryki wymagał organizacyjnych przeobrażeń. Ten decydujący krok zrobiono w 1959 r. powołując wielozakładowe przedsiębiorstwo RZPS „Radoskór”, w skład którego weszły Radomskie Zakłady Obu-

Samochodowe „miotły” na ulicach Radomia

Od miesiąca ulice radomskiego śródmieścia są regularnie sprzątane przez zmechanizowane ekipy Zakładu Oczyszczania Miasta. Zawsze w nocy samochód-zamiataarka wraz z polewarko-zmywarką jeżdżą ul. Zeromskiego, Marchlewskiego, Nowotki, Moniuszki, Niedziałkowskiego oraz częściowo Kelles-Krauzę i sprzątają jezdnię z piachu, śmieci oraz odpadków nagromadzonych w ciągu dnia.

W dzień radomskie ulice sprzątane są przez trzy samochody-zamiataarki marki „Wuko”, które czasami wzniesają jednak zbyt wiele kurzu na sprzątanym odcinkach śródmiejskich ulic. Ogółem, pod „zmechanizowaną opieką” radomskiego ZOM znajduje się 50 km radomskich ulic.

(mz)

wia, Radomskie Zakłady Garbarskie i Radomskie Zakłady Wyrobów Rymarskich. Nastąpiła rozbudowa i modernizacja na wszystkich odcinkach, powstały nowe hale produkcyjne, zmodernizowano stare garbarnie i wybudowano nowe, największe w kraju.

W naszych dziennikarskich wędrówkach często trafiamy do gospodarstwa „Radoskóru”, do hal produkcyjnych, gabinetów lekarskich, na stadion, do obiektów kolonijnych. Przed jubileuszem w towarzystwie dyrektora d/s produkcji, Mariana Telengi, odbyliśmy paragoniczny spacer po halach, zakładowych podwórkach rejestrując pracę załogi na kartach notesu i w obiektywie fotograficznym. I przyszło nam nie po raz pierwszy stwierdzić, że przemysł lekki nie jest wcale lekki.

— Sądę, że przymiotnik lekki chętnie pozostawilibyśmy do określenia końcowego efektu naszych wyrobów. I oby tak właśnie oceniali obuwie nasze klientki. Wiadomo, bucik lekki to równocześnie wygodny i elegancki. Natomiast praca przy takim wyrobie wymaga wielu wysiłków, stałego organizacyjnego działania, śledzenia rynku i nawet wybiegania naprzeciw tendencji mody. Sam proces technologiczny stale ulega doskonaleniu, wiele prac ręcznych zastąpiły nowoczesne maszyny, ruszyły taśmy produkcyjne w nowej technologii.

Przedsiębiorstwo ma własną produkcję skór i obcasów, uruchamiać będziemy gumownię. I to jeszcze nie wszystko — wiele jeszcze można usprawnić w technologii wytwarzania, w technice, a zwłaszcza w organizacji pracy. Zrobiliśmy w ostatnim czasie spory postęp w poprawie jakości produkcji, uzyskując w I kwartale br. 97 proc. produkcji zakwalifikowanej zgodnie z polską normą. A produkujemy dziennie 28 tys. par obuwia. W największej garbarni dzienny namok skór wynosi 40 ton, produkujemy też coś dla koni — uprzęże — towar nadal poszukiwany na rynku. 9-tysięczna załoga „Radoskóru” ma w swoich rękach produkcję wartości rocznej ponad 3 miliardy zł.

Tworzyli historię zakładu

Nie starczyłoby zapasu w firmowym długopisie, aby wypisać wszystkie nazwiska zasłużonych pracowników w 40-letniej historii zakładu. Często nazwiska trzeba byłoby powtarzać, bo pracowali tu w przeszłości i obecnie pracują całe rodziny w drugim, a nawet trzecim pokoleniu. Około 2 tys. pracowników legitymuje się ponad 20-letnim stażem, a są tacy, którzy byli tu od początku uruchomienia zakładu w 1939 r.

W jubileuszowym numerze „Echo Skórzanych” przypomina zasłużonych ludzi zakładu: dyrektora mgr. Tadeusza Siekiera, Ignacego Sowe, inż. Włodzimierza Skibińskiego. Również obecny naczelny dyrektor „Radoskóru” inż. Andrzej Foremniak jest wychowankiem załogi, rozpoczął pracę zawodową w zakładzie, którym dziś kieruje. Antoni Romanowski — przewodniczący Związkowej Rady Przedsiębiorstwa od 30 lat pracuje

w zakładzie, kierownik Zakładu nr 1 — Zdzisław Drab 26 lat pracy, którego pasją są nowości światowej chemii w dziedzinie tworzyw sztucznych. Czesław Prokop od początku członek wielkiej rodziny „Radoskóru”, prowadzący zakładową orkiestrę dętą, Zbigniew Domański, który jako 18-letni chłopiec zaczął pracować w 1942 r. w fabryce, dziś jest kierownikiem centralnego ośrodka półfabrykatów, Zbigniew Rejowski rozpoczął pracę po wojnie jako robotnik garbarski, jest świetnym fachowcem, działaczem partyjnym i związkowym.

Kobiece załoga ma w swoich szeregach dużo wieloletnich pracowników jak: Zofia Margrof, brygadziśka szwalni Janina Michałek, prawdziwa kobieta XX wieku pracująca zawodowo, jest matką, żoną i wszystkie te funkcje spełnia wzorowo i Leokadia Kornet, brygadziśka oddziału szwalni, którą z racji pełnionej społecznej funkcji znają wszystkie kobiety w zakładzie.

Ci i wielu innych szeregowych pracowników tworzyli historię zakładu, swymi umiejętnościami zdobywanymi podczas jednocześnie pracy i nauki przyczynili się do rozwoju zakładu, przekształcenia go w nowoczesne przedsiębiorstwo socjalistyczne, którym chlubić się może Radom — miasto skóry.

BRONISŁAW DUDA
Zdjęcia autora

Dziś ostatni koncert

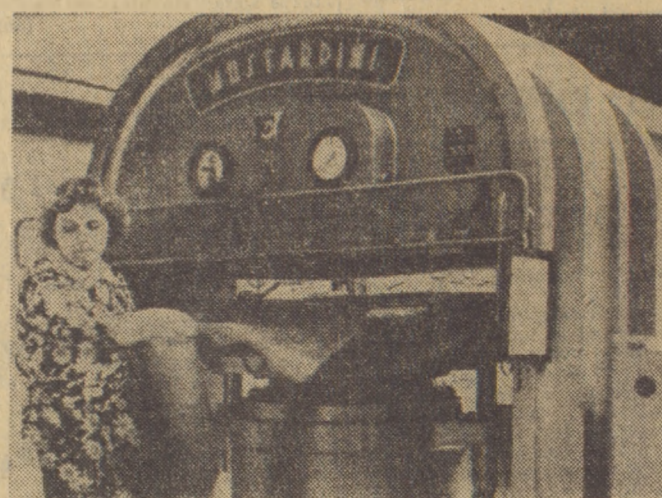
IV Radomskie Spotkania z Piosenką Radziecką

Dziś, 27 bm., trzeci dzień trwania IV Radomskich Spotkań z Piosenką Radziecką, w których bierze udział 75 wykonawców, piosenkarzy-amatorów z 17 województw. Najlepsi spośród nich wezmą udział w finale Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze. O tym, kto ostatecznie znajdzie się w grupie laureatów będzie wiadomo po dzisiejszym, ostatnim koncercie kwalifikacyjnym, który tak jak i poprzednie odbędzie się

Szturmówki do dekoracji 1-Majowej do nabycia w Rejonach Eksploatacji Domów

Miasto przybiera oświecisty wygląd. Dekoruje się witryny sklepowe, całe frontony domów przy głównych ulicach, gmachy użyteczności publicznej, obiekty zakładów pracy.

Pytają nas mieszkańcy ośledli — gdzie można nabyć w Radomiu szturmówki do dekoracji balkonów. Informuje o tym dyrektor WPGK mgr Władysław Bogusiewicz: szturmówki są do nabycia w każdej ilości w Rejonach Eksploatacji Domów podległych Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej. Oto adresy: Solskiego 7, Gwardii Ludowej 6a, Rynek 9, Zeromskiego 85, 1905 Roku 60, Kusocińskiego 17. (bd)

W prasowni skóry

Bezstrasznie zabawy dzieci w przedszkolu

Bogaty program obchodów Święta Pracy 1 Maja

Zbliża się Święto Pracy 1 Maja — dzień międzynarodowej solidarności klasy robotniczej. Będziemy je obchodzić w szczególnym klimacie. Bieżący rok obfituje bowiem w ważne dla kraju i narodu rocznice: jubileusz 35-lecia PRL oraz 40 rocznica napaści hitlerowskiej na Polskę. Robotnicze święto stwarza szczególną okazję do podsumowania wyników społeczno-gospodarczych w minionym 35-leciu oraz podkreślenia przewodniej roli partii w procesie odbudowy i przebudowy kraju.

Stroi się Radom w ten majowy dzień. Dobiegają końca prace porządkowe na ulicach i placach, a na licznych wystawach sklepowych coraz więcej okolicznościowych dekoracji. Wkrótce flagi i portrety przywódców międzynarodowego ruchu robotniczego ozdobią frontony wszystkich zakładów pracy i instytucji. W 30 punktach miasta oraz przy głównych trasach komunikacyjnych ustawione zostaną nowe, estetyczne stelaże wykonane w obywatelskim czynie 35-lecia przez zakłady pracy i młodzież radomskich szkół.

Gotowy jest także program obchodów majowego święta w woj. radomskim. W chwili gdy piszemy o przygotowaniach w wielu zakładach i instytucjach odbywają się akademie i okolicznościowe

zebrania partyjne. Biorą w nich udział zasłużeni byli pracownicy, ludzie którzy wnieśli swój niebagatelny wkład w obecny dorobek regionu.

Uroczysty koncert wjeżdżki zaplanowano na poniedziałek, 30 bm.

W dniu Święta Pracy ulicami miasta przejdzie tradycyjny pochód 1-Majowy. Klasa robotnicza Radomia zainicjuje w ten sposób swoje poparcie dla polityki partii, której efektem są wyniki społeczno-gospodarcze osiągnięte w 35-leciu ludowej państwowości. W pochodzie, obok mieszkańców Radomia, będą uczestniczyli przedstawiciele miast i gmin woj. radomskiego.

Wiece i pochody zorganizowane zostaną w tym dniu we wszystkich miastach i gminach Ziemi Radomskiej, a udział w nich wezmą, obok miejscowego społeczeństwa, członkowie aktywności partyjnej, weterani ruchu robotniczego i ludowego oraz przodownicy pracy.

Z okazji majowego Święta kierownictwo Komitetu Wojewódzkiego PZPR i Urzędu Wojewódzkiego spotka się z zasłużonymi działaczami ruchu robotniczego oraz przodownikami pracy socjalistycznej. Przewidziane są również 30 bm. wizyty kierownictwa partyjnego i administracyjnego województwa z załogami drugich i trzecich zmian największych zakładów pracy, a 1 maja po pochodzie — z załogami zakładów o ruchu ciągłym.

1-Majowe popołudnie będzie stało tradycyjnie już po znakmi wesolej zabawy i wypoczynku. W Radomiu i na terenie woj. radomskiego odbędzie się wiele imprez kulturalno-rozrywkowych, takich jak koncerty orkiestr dętych, projekcje filmów w plenerze, dyskoteki, wieczory poezji i muzyki, imprezy sportowe, zabawy taneczne itp. Dla nikogo nie zabraknie atrakcyjnych form spędzania świętecznego popołudnia i wieczoru, (am)

III Dni Muzyki Kameralnej

Koncerty i spotkania w Muzeum

Radomscy melomani jeszcze przez trzy dni maja okazję uczestniczyć w koncertach organizowanych w ramach III Dni Muzyki Kameralnej.

Dziś 27 bm. wystąpi: Mirosław Pokrzyński — klarinet oraz Maja Nosowska i Ewaryst Sitkowiecki — fortepian. W programie — Mozart, Laporte, Debussy, Szymanowski i Chopin. W sobotę 28 bm. Marek Dębski mówi będzie na temat „Między muzyką a architekturą gotyku”. Prelekcja ilustrowana barwnymi przezroczami i muzyką.

W niedzielę 29 bm., na zakończenie III Dni Muzyki Kameralnej odbędzie się spotkanie z kompozytorem — Zygmunt Krauze.

Koncerty odbędą się w sali Muzeum Okręgowego przy ul. Nowotki 12 i rozpoczyna się o godzinie 17. Wstęp wolny. (bw)

Ważne dla posiadaczy „Trabantów” i „Syren”

Dużym zainteresowaniem członków Automobilklubu Świętokrzyskiego cieszą się spotkania organizowane dla użytkowników kół poszczególnych marek pojazdów. Zdobytą podczas klubowych wieczorów wiedzę w zakresie konserwacji i eksploatacji samochodów pozwala — mówiąc lapidarnie — na lepsze samopoczucie „za kółkiem”. Szczególną frekwencją cieszą się spotkania użytkowników m. in. „Fiata”. Grupa stałych bywalców — członków koła liczy już ponad 50 osób.

27 bm. Automobilklub Świętokrzyski reaktywuje działalność kół użytkowników „Trabanta” i „Syren”. Posiadacze samochodów tych marek proszeni są o przybycie do sali kawiarni „Kibowa” przy ul. Warszawskiej 17/21 o godz. 18. (am)

211 — 44

Telefon zaufania

Dziś 27 bm. jak zwykle w każdy piątek czynny jest telefon zaufania Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Towarzystwa Planowania Rodziny. Przy telefonie nr 211-44 dyżuruje psycholog, który udziela porad dotyczących seksuologii, konfliktów w rodzinie, problemów wychowawczych itp.

Dziś trwa w

Tutaj przygotowuje się podeszwy z tworzywa sztucznego